

TALLER 6: Nous models de col·laboració
Dinamitzador: David Camps

**L'experiència de creació de l'ENS DE COMUNICACIÓ ASSOCIATIVA,
Antoni Carné i Parramon**

Malgrat que el fenomen associatiu cultural té una llarga presència a casa nostra, ja que es remunta des de finals de segle XIX (només cal recordar a personatges com Clavé i a realitats incontestables com el moviment ateneístic), hem hagut d'esperar als anys vuitantes del segle passat per poder disposar d'organitzacions de segon nivell (federacions), amb una notable excepció, però: la Federació de Cors de Clavé, nascuda ja a finals de segle XIX. Aquesta realitat ha fet que no es poguessin articular de manera formal amplis moviments ciutadans més enllà de l'aspecte més o menys local, més o menys temàtic.

Amb la realització del 1er Congrés de Cultura Popular (1983) s'inicia el procés de creació d'organitzacions temàtiques de segon nivell (federacions), amb una iniciativa clarament liderada per l'administració. Nogensmenys no és fins el 2005, i aquest cop però fruit d'una iniciativa de base (feta a partir de la voluntat de les federacions), que es constitueix un tercer nivell que va més enllà de l'organització temàtica i territorial, per centrar-se d'alguna manera en el fet actitudinal i ideològic, en allò que identifica, per sobre de l'aspecte temàtic i concret, a totes les federacions culturals: l'associacionisme. I aquest fet el simbolitza la constitució de l'ENS DE COMUNICACIÓ ASSOCIATIVA, federació de federacions que aglutina en aquests moments a 21 de les federacions més significatives del moviment associatiu cultural català.

Cal fer esment però, que l'ENS DE COMUNICACIÓ ASSOCIATIVA fou fruit d'un previ procés de reflexió de base amb tota una colla de federacions culturals les quals durant el període de 2003 a 2005 realitzaren un seguit de debats territorials anomenat DEBATS AL TERRITORI.

Aquesta voluntat d'aplegar esforços i iniciatives sorgida des de la mateixa base social de les federacions, se li ha de afegir una voluntat de generar sinergies més enllà dels aspectes formals, superadores de les tradicionals susceptibilitats i autèntic motor d'una dinàmica nova, innovadora i participativa.

Tres han estat els objectius fundacionals i que en aquests moments continuen essent de màxima importància estratègica:

1er. Donar a conèixer la realitat i l'impacte que suposa pel país l'existència d'aquesta extensa xarxa associativa i de llurs activitats, generant noves eines i mecanismes de comunicació així com també de metodologies de treball.

Des de sempre el moviment associatiu s'ha centrat gairebé en exclusiva en l'execució de les activitats, dedicant molt poques energies a donar-les a conèixer. Calia doncs crear eines i hàbits que afavorissin una aproximació, estable i objectiva als mitjans de comunicació. En aquest sentit, a banda de constituir un gabinet de premsa l'objectiu del qual és interlocutar regularment amb els mitjans de comunicació, s'han creat eines com les notificacions periòdiques a partir del web de l'entitat, la gestió del *Portal cultural de Xarxanet*,

II Congrés Europeu del Voluntariat

Barcelona
9, 10 i 11 de novembre de 2011

l'edició de *TORNAVEU, Associacionisme i Cultura*, publicació digital quinzenal (en aquests moments s'està confeccionant el número 42) i més darrerament la creació del *Banc de Continguts* una potent eina de comunicació i difusió cultural a l'abast i servei de tots els mitjans de comunicació.

2on. Continuar aprofundir, reflexionant i debatent el fet associatiu com a característica pròpia, amb la consciència que cal actualitzar-se però també ser fidels a allò que el va originar, amb el convenciment que el moviment associatiu cultural té moltes coses a dir i a aportar així com d'aprendre i d'incorporar. En aquest sentit la realització del 1er Congrés de l'Associacionisme Cultural Català és possiblement el que millor simbolitza aquesta voluntat i actitud activa de treball de cara el futur.

Per altra banda cada vegada és més clara la necessitat de desenvolupar un projecte editorial que publiqui les diferents aportacions i reflexions que s'estan duent a terme dins del món associatiu cultural i que sigui un punt de referència intel·lectual de la realitat associativa que va més enllà de l'activitat, la festa i l'organització d'actes.

3er. Exercir com interlocutor privilegiat amb els administracions i sectors públics. Sense voler ser els únics, l'ENS DE COMUNICACIÓ ASSOCIATIVA té molt clar la necessitat d'interlocutar amb els poders públics amb una clara voluntat d'incidir i de possibilitar que el fet associatiu vist des d'una perspectiva àmplia tingui una presència adequada en les polítiques culturals i socials del país.

Com a síntesi podem definir l'ENS com:

- Una iniciativa de tercer nivell on el nexa comú és l'associacionisme com expressió actitudinal comuna.
- Una experiència sorgida i desenvolupada des de la base del moviment associatiu, lluny d'interferències institucionals.
- Una iniciativa al servei de les organitzacions membres enfatitzant en els aspectes transversals comuns a totes elles.
- Una eina de difusió, amb la creació de nous mitjans de comunicació i metodologies de treball que apropen els mitjans als col·lectius associatius.
- Un espai de formació principalment en aspectes comunicatius al servei dels seus associats.
- Una organització d'influència que faci possible que les administracions la tinguin en compte a l'hora de plantejar-se les polítiques culturals i socials.
- Un espai de referència.
- En definitiva una organització que vol potenciar la voluntat d'associar-se, l'associacionisme com a model de relació d'integració i de desenvolupament social viu, actualitzat i summament útil, que ens ajuda a definir-nos com a societat i a sentir-nos protagonistes del que fem.